

det Mindretal, der fremdeles ønsker, at deres Børn blive underviste i Religion. Hele dette Spørgsmaal om Religionen i Folkeskolen bør tages op. Jeg tror, at Præst og Religion bør følges ad, men at det er vel tidligt at tage dette Spørgsmaal op. Det er vist tidsnok at overlade det til den næste Generation. Men i alt Fald er jeg imod, at man ødelægger Institutioner, som nu bestaa, uden at sætte noget virkelig effektivt i Stedet. Naar man samtidig med at foreslaa en Skolekonsulent, som ingen Betydning faar, svækker Skolekommissionen ved at tage Præsten ud, mener jeg, at dette Forslag ikke vil blive modtaget med nogen særlig stor Velvillie af Befolkningen, hvis de to nævnte Ting fastholdes. Jeg foretrækker derfor Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse, hvad disse to Punkter angaar.

Til Slut vil jeg sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at Skolekommissionen skal vælges ved et særligt Valg, men vi faa efterhaanden saa mange Valg, at jeg vil spørge, om det ikke var muligt, maaske ad administrativ Vej, at faa en Del af disse Valg henlagt til en bestemt Valgdag, saa vilde Befolkningen mere i sin Helhed følge med disse Valg. Nu, da der er saa mange Valg, taber Befolkningen Interessen for disse specielle Valg, og det mener jeg, vi bør være forsigtige med. Vi, der gøre os en Ære af at tilføre Befolkningen demokratiske Institutioner, maa stræbe efter at give Befolkningen dem i en saadan Form, at den føler dem som en Velgerning og ikke som en Besværighed. Ellers naa vi kun til at forøge Befolkningens Oppositionslyst, og den er stor nok i Forvejen. Den bliver ked af disse Love, og saa stemmer den i forskellige Retninger. (Afbrydelse). Ja, maaske stemme de f. Eks. radikalt. Det radikale Parti er nu en Gang blevet et almindeligt Pulterkammer for Opposition baade af mere konservativ og af mere radikal Natur. Det var disse praktiske Bemærkninger, jeg vilde fremsætte. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man kunde faa en Del beslægtede Valg henlagt til en bestemt Dag, saa Befolkningen ikke trættedes for meget af disse Valg.

Moltesen: Jeg tager Ordet blot for at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at jeg er i det beklagelige Tilfælde paa visse Punkter ikke at kunne følge mit Parti, hvad jeg allerede under første Behandling havde Lejlighed til at udtrykke. Nu staaar jeg altsaa overfor en bestemt

Afstemning, hvor jeg vil blive nødt til at pointere enkelte Ting. Jeg maa sige, at i det Arbejde, her ligger for, ere beklageligvis for mig de klare, pædagogiske Linier dem, som Højre og Socialdemokraterne gøre gældende, og jeg synes ogsaa, at det betydeligste pædagogiske Fremsyn findes i det socialdemokratiske Standpunkt. Hvad jeg glæder mig over, er, at alle have kunnet blive enige om det første Afsnit, om Forholdet mellem Hjem og Skole. Der staaar i Betænkningen, at Løsningen af dette Spørgsmaal utvivlsomt er det centrale i det foreliggende Lovforslag. Altsaa, det centrale i Lovforslaget have alle saa nogenlunde kunnet blive enige om, og det kan kun glæde mig. Jeg synes ogsaa, det er et godt Resultat, her er naaet.

Jeg vil saa gerne henvise til, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) fremsatte med Hensyn til Skolekommissionerne, idet jeg tror, at der er meget i det. Jeg tror ogsaa, at hvis man gennemtænker det ærede Medlems Forslag til tredje Behandling, vil det kunne samle flere om sig. Hvad angaar Skolenævnet, er det jo frivilligt, men efterhaanden faa vi saa mange Vælgere og saa mange Valg, at vi næsten ikke kunne stampe i det for Vælgere og valgte herhjemme. Der er nogle Punkter, hvor jeg maa beklage, at mit Parti ikke har taget en Stilling, som er mere i Linie med det Program, som Venstre for øvrigt har, og med Synspunkter, som ellers ere gjorte gældende fra mit Partis Side. Naar det er gaaet med til at udelukke Præst og Provst fra de Stillinger, som de have haft i Skolekommission og Skoledirektion, er det den rigtige Linie, men den har man sluppet, da man stod paa Skillevejen med Hensyn til Lærerens Forhold til Stillingen som Kirkesanger og Organist. Der havde den højtærede Minister stillet os paa Skillevejen: Man maatte enten gaa frem eller tilbage; man kunde ikke blive staaende, hvor man stod. Jeg synes, at her er man gaaet tilbage; jeg kan ikke se andet, end at man maa fastholde som fuldstændig frivillig baade Stillingen som Kirkesanger og som Organist, saavel af kirkelige som af pædagogiske Grunde, ikke mindst af kirkelige Grunde.

Endvidere har jeg udtalt mig for Amtskonsulenten; jeg mener i det hele taget, at vi skulle have et virksomt Tilsyn, naar vi overhovedet skulle have et Tilsyn. Naar det radikale Venstre i sin Betænkning taler om det generende Tilsyn, forstaaer jeg ikke det Udtryk. Hvorfor skal